

Kolozsvári Hirlap

FÜGGETLEN NAPILAP.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**

Felelős szerkesztő: **CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.**

A magyar kereskedő.

Kolozsvár, június 27.

Nagy, államalkotó célok kitűzése és ezeknek, mint zászlóknak, rettenthetlen követése, erősítik meg mindennek, tehát a kereskedelemnek is nagyságát.

Csak az élvezheti munkájának gyümölcsét, ki kellő szakavatottsággal és kitartással végzi munkálkodását.

A magyar kereskedelemről ezek az erények eddig többé-kevésbé hiányoztak és idáig több rendbeli fogyatkozásai voltak s különösen nagy nemzeti feladatok betöltésére képtelen volt.

Képtelen volt pedig ez utóbira legfőképpen azért, mert munkájában, nyelvében, szellemében teljesen idegen — német — volt.

Kivánatos tehát, hogy ez a sajnos állapot végre-valahára megszűnjön s kereskedelmünk minden ízében magyarrá legyen.

Ugy látszik, hogy ezen időnek küszöbén állunk most, mikor kereskedőink egy országos szervezetbe tömörültek; mely szervezetnek minden bizonynyal gondja lesz rá, hogy tagjait magyar szellemben való munkálkodásra ösztönözze és irányítsa és nemcsak az lesz a főgondja, hogy a magyar kereskedelem új irányu fejlődését mozdítsa elő, hanem — azokat, akiket illet — arra is oktattja, hogy a saját érdekén kívül, a közérdeknek, de főleg a hazának kell használni.

Hozzá kell járulniok a nem-

zet magyarságának megerősítéséhez; mert gyakorlatiasan ugyan, de hazafiasan is kell gondokodniok.

Meg kell továbbá tisztítani a magyar kereskedelmet azoktól az elemektől, akik vétenek nemcsak a kereskedői hitel és becsület, de emberi tisztesség ellen is.

A kereskedő becsületének biztosítása és tisztességes boldogulása legyen tehát még a cél; mert csak így lehet a társadalom bizalmát és elismerését kiérdemelni.

Ezeket várjuk a magyar kereskedőktől! . . .

A kereskedő, ha hivatása magaslatán áll, közvetlen, vanközvetve a haza érdekeit szolgálja, s a maga boldogulásában magasabb állami érdekek is érvényesülnek.

(d.)

Kolozsvári tanügyi mizeriák.

Statistikai adatok bizonyítják, hogy sehol a — művelt világon — nincs annyi analfabéta, mint nálunk.

E szomorú tény okai iránt kutatva, arra a tapasztalatra jutunk, hogy pl. nálunk, Kolozsvárt nem hogy megkönnyiténék az iskolába járást, hanem a túlmagasra felelősséget tártandij követeléssel elijesztik a szegény embereket attól, hogy gyermekeiket iskolába járassák.

A felekezettől nem lehet ugyan követelni, hogy a tandijakról lemondjanak, mert az iskolákra amugy is reá kell fizetniök s ha

elesnének a tandijjövdelemtől, akkor egyenesen az iskola további fentartása válna lehetetlenné.

És éppen ezek az iskolák azok, a melyek — mivel ráutalva vannak — a legnagyobb tandijat szedik s mivel ilyen iskola elég van Kolozsváron, s mivel az iskolakerülők nyilvántartása botrányosan hanyagul vezetetik: nem csoda, hogy annyi gyermek nő fel a nélkül, hogy tudná, mi fán terem az ABC.

Ezen az állapoton segíteni kell.

Igen, segíteni s pedig oly formán, hogy akár városi alapítványok tételével, akár az állam segítségével igénybevitelével egy alapot kellene teremteni, melyből a fizetésképtelenek helyett a tandijat bele lehetne fizetni s így lehetővé tenni mindenkinek az iskolába járást.

Mert hiába van 6 éves kortól kezdve a kötelező iskolabjárás elrendelve, ha nincs megadva hozzá az eszköz, a mindenhez szükséges pénz.

A tudás mindennek alapja!

Ámbár örömmel constatálhatjuk, hogy Kolozsvár tanügyi viszonyai az utóbbi időben hatalmasan fejlődtek, nem tagadhatjuk azonban azt sem, hogy a tökéletes eredménytől még nagyon messze vagyunk.

Előre bejelentett lopás.

Kolozsvár, június 27.

A Kis-utczai lakókat hetek óta tartja izgalomban, hogy a disznóólak és tyukketrecek lakói gyakran kezdenek gazdát cserélni.

Tegnap d. u. egy ott lakó polgár családjához beállit délben egy fogyatékosan öltözött suhanc, és rémülve kezdi magyarázni, hogy az éjjeli menagerikus gyakorlat-hoz éppen az ők disznóóljukat szemelték ki. A halálra ijesztett emberek a rendőrséget akarták igénybe venni, de a titoknak elárulója jobb eszközt ajánlott. Azt tanácsolta ugyanis, hogy éjjel álljanak együtt lesbe s ha majd a tettek órája üt, egyesült erővel járjanak el. Ugy lett. A hirmondót meg is vendégtették, ki a jóllakás stadiumába jutva, irtóztató grimaszok között görcsöt szimulált. A megrémült háziak szerte szaladtak és mindenféle jósnői ráolvasás, meg összeszedett patikával a már halállal vivódót feldörzsölték az élőknek. A jómadár ekkor sietve bucsuzott pontos megjelenést ígérve.

Nem jött el, a disznót sem akarta senki ellopní, hanem a tulipános ládafiából 20 korona, s több apró tárgy a jóakaró bejelentővel egyszerre tűnt el.

Ferenc József és az utbiztos.

Annak illusztrálására, hogy az amerikai nagy lapok mi mindent fölhalálnak olvasóiknak, a következő történetet közöljük, amely egy első-rangu amerikai lapuan látott napvilágot.

Az utóbbi hetekben különösen a tavaszi esőzések idejében sokat kellett a királynak szenvednie a Schönbrunnba vezető ut hallatlanul elhanyagolt állapota miatt. Az udvar részéről több ízben panaszt tettek ebben a dologban a városi

TÁRCSA.

Maros partján . . .

Emberek a Maros partján mostanában Egy jegykendőt találtak a porban, sárban. Egy sem tudta vajjon hogy is került oda, Haza vitték magukkal a falujokba.

Lakadalom, öröm, vigság volt ott éppen, Hol kérdezték az a kendő kié legyen. Szólt a zene, tánczoltak csak egy hagyta el, Annyit mondott: „Anyám együtt temess el!”
Benkő Sándor.

Milyen rosszak a nők!

Barátom, eddig azt hittem, hogy ismerem a nőket. Tegnap azonban meggyőződtem arról, hogy sokkal szemérmetlenebbek, mint aminőknek ismertem őket!

— Hja, persze, persze!
— Képzeld csak, mi történt velem . . . Emlékszel, hogy pár héttel ezelőtt új kedvest szereztem magamnak?

— Ej dehogy! miért vágsz mindig a s avamba?

— Meséld el hát magad.

— Nos . . . Amint mondtam, pár héttel ezelőtt új kedvest szereztem magamnak. Barátom, ennél szebb nőt még sohasem láttam! A szeme, az kék volt, a szája cseresznye . . . de nem részletezem a szépséget. Elég az ahöz, hogy csodálatos nő volt. Az omnibuszállomáson ismerkedtem meg vele.

— Hja, hát ez az! Most már tudom.

— Semmit sem tudsz.

— Hiszen magad mesélted, hogy az omnibuszállomáson egy tanár fe-

leségével ismerkedtél meg, akinek kék a szeme, cseresznye az ajka és nála szebb nőt még nem láttál.

— Mondom, hogy mindig hiába vágsz a szavamba. Ez egészen más eset.

— Akkor hát csak mond el magad.

— Jól van. Tehát tudod, hogy esős időben rendes szórakozásom, az omnibuszállomáson álldogálni. Ilyenkor zsufolt minden kocsi s a váróállomás házikójában mindig akad valami csinos hölgyecske, aki hálásan fogadja a bérkocsit, amelyet felajánlok neki. Ez pedig kitűnő módja a megismerkedésnek.

— Igen, igen, régi történet, ismerem.

— Egy ilyen esős napon ismerkedtem meg Sophieval.

— Ah, Sophie! Tehát mégis

ismerem. Ez az a kis bonne, akinek aranyfogat csináltattál.

— Kedves barátom, felkérlek, ne találgass, mert mindig tévedsz.

— Tehát ez sem az?

— Természetesen, nem. Mondom, hogy akiről én beszélek, azt nem ismered.

— Megadom magam.

— Sophie hálásan fogadta az ajánlatomat, vagyis a kocsit és ezzel kezdetét vette az a bájos regény, amely heteken át a legboldogabb emberré tett és tegnap vége szakadt.

— Milyen kár!

— De hogyan szakadt vége! Ezt hallgasd meg. Miután én a kis Sophie-nak a bérkocsin kívül egész lakást is ajándékoztam és szép toalettekért számlálatlan aranyakat fizettem, elvárhattam tőle,

hatóságnál, de a panaszok mit sem használtak, mert az utjavítás kérdésének annyi hivatalos fórumon kellett átmennie, hogy csak hónapok múltán került volna a sor a schönbrunni ut jókarba hozatalára. A király tehát elhatározta, hogy a városi utbiztost megleckézteti egy jóízű tréfa keretében.

A minap korán reggel táviratot kapott Bécs város utbiztosa, hogy tartsa magát készen arra, hogy déli 12 órakor a király elé megy audienciára Schönbrunnba, amely célból udvari fogat fog érte jönni. Az utbiztos urat szinte elkábította a saját maga óriási fontosságának tudata és három órát szentelt arra, hogy felséges uralkodója előtt paradéban jelenhessen meg. A legujabb divat szerint fecske farku kabátot, két gombra járó fehér mellényt, fehér nyakendőt és finoman himzett, fényesre vasalt ragyogóan fehér inget, fényes cilindert és lakcipőt öltött. Pontosan a megállapított időben nyitott udvari fogat állott meg a ház előtt és noha az égbolton csak ugy lógtak az esővel fenyegető fellegek, az udvari lakáj figyelmeztette, az utbiztos urat, hogy felső kabátot nem szabad öltenie, mert ezt a császár már csak azért sem szereti, mivel olyant ő maga sem bordsohasem. Az utbiztos ur természetesen inkább halálra fagyott és bőrig ázott volna, semhogy felséges császáraját megsértse és otthon hagyta a felső kabátját.

Anig a fogat Bécs város utcáin robogott végig, minden a legnagyobb rendben ment, mert az utcák tisztára voltak söpörve és az utbiztos ur csak úgy dagadt a büszkeségtől, mikor minden szemreá tapadt a nagy forgalmu város utcáin. De mikor a fogat kiért a Schönbrunn felé vezető országútra, a dolog hirtelen megváltozott. Ámbár az uttest tele volt kátyuval, a kocsis belecsapott a lovak közé és azok nyaktörő sebességgel vágattak végig az uton kátyuból-kátyuba, pocsolyából pocsolyába, míg az utbiztos ur frakkja, ragyogó fehérségű inge és gallérja, de még a szakálla és szemöldöke, orra, füle tele lett sárral. Hiába kiáltott a kocsisra, hogy lassabban hajtson, az föl sem vette, sőt még gyorsabb vágatásra nógatta a tüzes paripákat s mintha a legmélyebb kátyukat kereste volna ki, hogy annál több sarat loccsant-hasson a szegény, homlokig moéskos utbiztosra.

A fogat így hihetetlenül gyorsan érkezett Schönbrunnba, de az

utbiztos olyan állapotban volt, hogy szomorúság volt ránézni, sáros volt fényezett topánkájától egészen a köcsögkalapja kivasalt tetejéig. Mégis a kastély bejáratánál várta már a császári hoptester és minden ellenzése dacára azonnal a király elé vitte

— Csak nem meh tek ilyen állapotban a felséges ur elé — szólt a boldogtalan ember — inkább meghalnék.

— Ugy kell jönnie, ahogyan van — válaszolt a hoptester, — mert a császárt nem lehet megvárni — s amint a hoptester a még mindig ellenkező utbiztost betolta a szobába, mosolyogva elibe jött a császár és barátságosan megszorította a kezét.

— Azért hivatam — szólt a felséges ur — hogy a schönbrunni ut gyalázatos állapotáról beszéljek önnek, de előbb ebédelünk. Nehány hölgy van az ebédlőteremben s azoknak bemutatom.

— De felséges uram, csak nem mehetnek hölgyek közé olyan állapotban, mint egy mangalica!

— Csak jöjjön — kacagott Ferenc József — én magam sem nézek ki jobban, ha Bécsből ide ki jövök és ha a hölgyek egy nyakig sáros császárral meg tudnak békülni, akkor bizonyára elbirják azt a látványt is, amit egy hasonló állapotban levő utbiztos nyujt.

Beszámoló és program.

Színházigazgató: Titkár ur, készek vagyunk a lapoknak küldendő értesítésekkel?

Titkár: Igen; ezek szerint előadtunk 8 magyar és 12 idegen ujdonságot.

Igazgató: Szép kis statistika! És ezt akarja ön elküldeni? Megérdemelné, hogy önt küldjék el, de mindjárt! Hogy a sajtó ránk támadjon a magyar szerzők elhanyagolása miatt! Irjon a nyolc elé egy 1-est! az 1 se nem oszt, se nem szoroz.

Titkár: Igen; lesz 18 magyar és 12 idegen ujdonság.

Igazgató: Hogy állunk a jövedelmi kimutatással?

Titkár: Bevétel 450.000 kiadás 520.000 korona . . .

Igazgató: Teremtő Isten! Kiadás 520.000 korona! Azt akarja,

hogy a színház hitelét veszítse! Hagyjon el egy zérust! Hiszen az semmi — az semmi, se nem oszt, sa nem szoroz. Vagy tegye előre!

Titkár: Igen. Kiadás 052.000 korona.

Igazgató: A jövő idény darabjait összeállította?

Titkár: Igen. Egy magyar darabunk van, amelynek még nincs nines címe . . .

Igazgató: Jó!

Titkár: Egy másik magyar darabunk van, amelynek még nincs szerzője . . .

Igazgató: Ez már beszéd . . .

Titkár: Egy harmadik magyar darabunk van, amelynek csak címe van . . .

Igazgató: Helyes.

Titkár: Egy negyedik magyar darabunk van, amely még nincs, mert se címe, se darab, csak szerzője van . . .

Igazgató: Pompás. Így aztán multról és jövőről hűsége sen beszámoltunk! A közönség most már teljesen tájékozódott lehet, mert pontos és megbízható kimutatást kapott.

Egy newyorki néger kokott ügye.

Hannah Elias, a newyorki néger fölvitái hölgy esete olyan szenzációt keltett Amerikában, hogy a lapok az eset felmerülte után egy héttel is még mindig hosszú cikkeket közölnek róla. Mr. Plattnak, a 85 éves milliomesnak az ügyvédjei — mint már említettük — mintegy 700,900 dollárt követelnek vissza a csápos fekete szépségtől, amely összegről a panaszos azt állítja, hogy 8 év alatt zsarolások és erőszak alatt adta Hannahnak. Platt a panaszbeadványában ravaszul felsorolta a leány összes házait, ingatlanait s ezen kívül az összes valamire való newyorki bankokat és takarékokat s a bíróság ezekre az ingatlanokra és betétekre tényleg elrendelte az időleges zárlatot s egyuttal elfogatási parancsot adott ki Hannah ellen, de csak abból a célból, hogy 20,000 dollár óvadék alá helyezze. A Platt ügyvédjeinek számítása természetesen az volt, hogy a leánynak nem lévén otthon ennyi pénze, a bankoktól pedig nem ve-

hetvén ki, kénytelen lesz vizsgálati fogságba menni. Csakhogy a bíró polgárinak jelezte az elfogatási parancsot s az amerikai törvény szerint ilyen parancsesal nem lehet senkihez erőszakkal behatolni, hanem meg kell várni az alkalmat, míg személyesen kézbesíteni lehet ezt neki. Hannah erre természetesen egyszerűen bezárkózott a Ceetral Park oldalán levő palotájába, ahová csak az ügyvédjét bocsátja be Hannah japán cseleedsége. Ez az ügyvéd érdekes kijelentéseket tett. Kereken tagadásba veszi azt, mintha Hannah minden vagyonát Platt-tól kapta volna s azt mondja, hogy Hannahnak olyan sokszoros milliós barátai vannak, akik az ismeretlen vén Plattot magát is kifizetik a milliónyesebükből s a Hannah vagyonának nagyobb része ezektől származik. Igaz — mondja az ügyvéd — hogy a két év előtt született és nemsokára meghalt kisleány apjaként Mr. Platt van bejegyezve, de a mikor a kisleány rövid idő múlva meghalt, nem Platt, hanem egy világszerte ismert milliomos vitte ki a halottat a temetőbe Hannah-val, az ügyvéddel és a házirovossal s azóta is az a híres milliomos hordja tele virággal a kis sirt. Aki ezt a nagy milliomost ismeri, hogy az adott annyit Hannah-nak, mint a kis milliomos Platt. (Plattnak alig van három millió dollár vagyon.) Ezen kívül Amerika egyik legnagyobb nevé politikusa is „barátja“ állítólag Hannah-nak. A dolog ezzel ismét érdekesebbé vált, merz ezek a rengeteg vagyonu és befolyásu emberek most bizonyára mindent megtesznek a pör elstmitására, nehogy Hanuah velük akarja bizonyítani, hogy vagyona egy részét tőlük kapta. A pernek egyik érdekes része az, amelyben a 85 éves Platt töröltetni kéri az anyakönyvből Hannah most született gyermekének apaságát. Kérelmét azzal támogatja, hogy ő 85 éves és azonkívül fehér, míg a gyermekről nem lehet eldönteni, hogy sárga-e, (japán) vagy fekete? A gyermek születési bizonyítványában fehérnek van jelezve a szülész orvos bejelentése alapján, de Platt most szakértők által kéri megállapíttatni, hogy a gyermek fehér, sárga vagy fekete? A newyorki lapok mind konstatálják, hogy évek hosszú sora óta nem keltett ekkora érdeklődést amerikában egy botrányper sem. Utcákon, vaudville-színházakban, cirkuszokban már mindenütt énekelnek egy „Hannah, oh Han-

hogy szerelme irántam őszinte és becsületes legyen. Tegnap este a boulevard egyik restauranjába vittem ebédelni. Kitűnő ebédet rendeltem, amelyet ő pompás étvágygal el is köitött. Minden egyes fogás után fokozódott a jó hangulata, kacagott, szellemes volt . . . persze, én nem vettem észre, hogy hátam megett, vagyis szemben ő velem egy fiatal ember ebédelt egyedül

— Ah! Ah!

— Mi az?

— Sejttem, hogy itt kezdődik a bonyodalom.

— Eltaláltad . . . Amikor tehát befejeztük az ebédet s én jó szivar mellett élveztem annak a bájos gyermeknek a társaságát, aki olyan volt, mint a tavaszi

verőfény, mint a nyiló rózsa, mint . . .

— Jó, jó . . . és azután?

— Szóval, én nyugodtan és gyanutlanul szivtam a szivaromat s már előkészítettem a hangulatomat a jó ebéd folytatására. Egyszerre Sophie felkel. Azt mondta, a kezeit akarja megmosni. Ez természetes volt, nem is gyanakodtam tehát. Az első öt perc hamar elmúlt, aztán negyed óra következett. Éppen aggodalmasan utána akartam menni, amikor a pincér zárt boritékot teit elé. „Mi ez?“ kérdeztem én. „Levél, amelyet madame küld önnek“, felelte ő. Levél a kedvesemtől! . . . lázasan téptem fel a boritékot s alig voltam képes a levelet elolvasni.

— Azt elképzelem

— Hihetetlen dolog! Azt írta

nekem, hogy jobban tetszik neki az az ur, aki vele szemben ült s miután meg van arról győződve, hogy én szép szerével nem engedtem volna át az est hátralevő részét a vetélytársamnak, tehát megkerdezésem nélkül távozik velem.

— Hahaha!

— Hogyan, te kacagsz?

— Természetesen, mikor ez olyan mulatságos.

— Köszönöm . . . különben a dolognak még nincs vége.

— Halljuk a folytatást!

— Az volt csak a cifra. Nem elég, hogy faképnél hagyott, hanem még kifizettette csábitójával az ebédemet is!

— De hisz ez nagyon gavalléros eljárás volt.

— Azt hiszed? Nos hát képzeld el a helyzetemet, amikor düh-

tól sápadtan hívom a pincért s ez szemtelen mosollyal tudomra adja, hogy az a másik ur volt szives kiegyenlíteni a számlámat és arra kér ne nehezteljek, amiért a hölgyemmel eltávozott . . . Ezt a pillanatot soha sem feledem! Kacagott rajtam az egész étterem! — Hát nincs igazam, hogy szemérmetlenek a nők? . . . Most azonban bocsáss meg. Már 6 óra s ma szerda van.

— Szerda? Ez mit jelent?

— Szerdán a feleségemet szoktam ebédelni vinni restaurantba. A jó asszony igazán kivétel. Az egyetlen becsületes nő . . . A többi, ah barátom, a többi nő miad gonosz!

Trébla.

nah nyisd ki" refrainu néger nótát a palotájába bezárkóztott néger kokottról.

HIRÉK.

Kolozsvár, június 27.

— **Személyi hir.** Lapunk főszerkesztője: Dr. Óvári Elemér, ki az ügyvédi vizsgát egyhangu kiténtetéssel tette le, városunkba visszaérkezett és már a jövő hónapban meg fogja nyitni ügyvédi irodáját.

— **Talált kerékpár.** E hó 25-én este a rendőrségre beadtott egy kerékpár, egy fekete bőrtárcza, melyben 5 drb osztály sorsjegy és 2 darab zálogjegy van. Igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átveheti.

— **Razzia.** Szőke Bálint rendőrfelügyelő a város külrészből 3 hely- és foglalkozás nélküli csavargót kísért be. Reggelig fogdába szállásoltatott.

— **Zsidó kivándorlás.** Az 505. sz. vonattal 24 férfi, 45 nő, 30 gyermek román kivándorló zsidó utazott keresztül. A rendőrség erélyes intézkedéssel gondoskodott, hogy mindannyian tovább utazzanak.

— **A Mafalda-klub.** Rómából írják: A római rendőrség valami gonosztevőt kutatva, egy klubot fedezett föl, mely a király legifjabb leányának neve után a Mafalda-klub címet viseli. E kör egy külön e végből bérelt helyiségben táncmultságokat rendez. Érdekes alapszabályai közül ime néhány példa A klub tagjai kötelesek 24 óra lefolyása alatt minden tolvajlást bejelenteni, melyet valamelyik tagtárs követett el. Tilos a lopás a klub helyiségében. Tilos lerészegedni és illetlen tetteket elkövetni. A táncszabályok a következők: Hölgyek kíséret nélkül semmiféle táncot nem utasíthatnak vissza. A teremben minden éneklés, illetlen viselkedés és játék tilos, amit a teremigazgató meg nem enged! III-ik Viktor Emánuel bizonyára büszkén gondol arra, hogy a jeles klub legifjabb leánya nevét viseli.

— **Egy kolostor titkaiból.** Pálermóból írják: A san-vitói Ágoston kolostorban öngyilkosságot követett el Ginuta Arkangelo barát, aki egy esztendeje lépett a rend tagjai közé. Eleinte nagyon jámbor életet élt, később azonban erkölcsatlenséget követett el, minek az lett a következménye, hogy kizárták a kolostorból. Keservében mellbe szurta magát egy élesre fent késsel. A rendőrség a titkoszatosnak látszó ügyben erélyesen folytatja a nyomozást, mivel az a gyanu merült föl, hogy szerencsétlen barátot föllebbvalói a halálba kergettek.

— **Megszóllalt siketnéma.** Néhány nap előtt egy züllött külsejű gyanus fiatalember kőborolt Nagyvárud utcáin. Mikor a rendőrök igazolásra szólították fel, nem felelt, mire bevitték az őrszobába. A fiatalaembert, akit száználmas külseje dacára meglátszott az intelligens ember, vallatni kezdték, de ő kézmozdulatokkal jelezte, hogy siketnéma. A megmotozásnál azonban egy pincér munkakönyvet ta-

láltak nála. A dolog gyanusnak tetszett, a siketnéma tehát fogságban maradt. Kevéssel bebörtönöztetése után megszóllalt. A cellában kérte, hogy vezessék a tisztviselő elé, mert tisztázni akarja magát. A fogalmazó előtt Márkus Illésnek mondta magát s elbeszélte, hogy Lengyelországban született. Szüleit nem ismerte, mint lelenz nevedekett. Egy darabig pincérkedett, aztán Oroszországban az anarkisták közé állt. Kobrlásai közben került Nagyváradra. Beszél magyarul, németül, horvátul, olaszul, lengyelül, oroszul és héberül. A 18 éves világjáró subanc egyelőre a rendőrség vendége maradt, míg ki nem derül, hogy mi járatban van.

— **Különös véletlenek.** Egy angol lapban Mr Macfarlane mindenféle különös véletlenekről cseveg. Így egy hölgy 1849-ben jegyürűjét egy kőszénbányában elvesztette és nem is számított többé rá, hogy megtalálja, amikor három évvel később leánya egy burgonya belsejében találta meg a jegygyűrűt, miközben az ebédet készítette. Hudingtonban, egy tó jegében befagyva találtak egy régi ezüst órát. Egy glasgowi hölgy leánya cipőjének a talpába beleékelve találta meg sértetlenül egy drága brilliántot, melyet hónapokkal ezelőtt elvesztett. Egy másik gyémántot, mely az utca sarába hullt, hónapokkal rá egy kocsi oldalához tapadva találták meg, hova a sárnyúl egy felcsapódott. Egy gyűrű, mely a tóba esett, hét év múlva egy kis fiu horgára került, melyet az pusztta játékból a tó fenekére bocsátott. Ugyanígy kapta vissza a tengerbe ejtett pénztárcáját egy angol lady egy matróról, aki azt másnap egészen véletlenül kihasználta.

— **Borzalmas kivégzés.** Newyorkból írják: A napokban végezték ki Columbusban Ohio államban Schiller rablógyilkost, természetesen az Amerikában divatos villamossággal. Az orvosok már kétszer halottnak nyilvánították Schillert, de ő harmadszor is föl-eszmélt. Ekkor 1800 volta erejű áramot használtak, amely 60 másodperc alatt megölte a halálra ítéltet. Más alkalommal is rossznak bizonyult a villamos készülék, legutóbb Thomson néger kivégzése alkalmával, akit csak az ötödik áram ölt meg. Az amerikai sajtó természete en élesen kikel a kivégzés ilyen módja ellen.

— **Agyonlőtt tolvaj.** Magyar-Kanizsáról írják: Ujjas József subanc a mul' éjjel Weiszbienger gabonakereskedőnél lopni akart, de az éjjeli őr észrevette és utána lött. Ujjast a lövés eltalálta és sebeibee belehalt.

— **Az elefánt hus virsli.** Genfben történt, hogy az ottani állatker legnépszerűbb alakja, az elefánt — beteg lett. A baját az állatorvos gyógyíthatatlannak mondot, a mire a szegény állatot kivégezték. A leölt elefánt husát megvette egy genfi hentesmester és nem kevesebb mint 3800 font virsli gyártott belőle. A genfiak ugylátszik, nagyon kíváncsiak voltak elefánt hus ízére, mert a tömérdék virsli roppant gyorsan elfogyott. És ugylátszik, nagyon izlett is, mert, a kik vettek belőle, kö-

nyörögnek a hentesnek, keritsen valahonnan még egy elefántot.

— **Rendőrfőnök a csapdában.** Lespine, párizsi rendőrbiztos, a Saint-Gervais városnegyed közbiztonságának legfőbb őre, tegnapelőtt éjjel nagyszabású expedícióra indult. Egy titkos versenyirodát készült felrobbantani, amelynek tömérdék áldozata ostromolta panasszal a rendőrséget. Az expedíció első része kitünően sikerült. A könyveket, leveleket s némi pénzt lefoglaltak. Néhány rovott multu ügynököt is megcsíptek. De maga a vállalkozó, a titkos bookmaker, kiszökött a szobájából, fölmenekült az emeletre, onnan a padlásra vette magát, majd pedig a háztetőn át igyekezett menekülni. Lespine rendőrbiztos egyik detektívjevel utána vetette magát, de hiába volt fáradozásuk, a fickót megkeríteni nem tudták. Mikor Lespine és társa egy szomszédos ház tetején lebecsátkozott, észrevette őket két iparos ember. Éktelen zajt csaptak, betöröt káltottak, mire összefutott az egész ház. A két rendőrt megfogták, meg is dolgozták egy kicsit ököllel és a rendőrbiztos jó egy fél óráig volt kénytelen eltűnni azt a sorsot, melyet ő tartogatott egyébkor a kliensei számára. — Az összeszaladt rendőröknek sikerült csak megszábadítaniok a főnök urat.

— **Tamburások az Ujvilágban.** Ma és mindennap elsőrendű tambura zenekar játszik az Ujvilágban. Kitünő házi borok és magyar konyha. Kerthelyiség. — A legkellemesebb nyári mulatóhely.

— **Minden okos nő tudja,** hogy szépségét csak a Biró dr.-féle „Havasi Gyopár Crème“-el szerezhethi meg. Próbategely 70 fillér. — Kapható Wolff gyógyszerárában Kolozsvárt. 58. 24—30.

REGÉNY.

A tévedt nő szerelme.

Írta a „K. H.“ számára: Ó. (30.)

Mit érzi az a hajtás, hogy fellelte vihar dul és az éltető törzsnak koronáját vihar tépdesi; ő csak az életerejével ragaszkodik a törzshöz, melyből kihajtott és megadja neki a mindennapi életsükiségletet.

Pedig Matild, a kit özv. Karikásné ilyen hajtásnak képzelt, a kép szépségéhez így illesztett hozzá, bizony annak a vihar tördelt fának mindent érző hajtása volt, ki édes apjának megosztotta szenvedését, bánatát, vele érzett, vele szenvedett.

Ehhez hasonló reflexiók még sokáig fektüdtek rá özvegy Karikásné lelkére, még sokáig hallgatta Földes Márton viaskodását míg nem őt is meg kezdte lepni az álom, s mire a torony öreg órája a tizenkettőt is elverte mindenki pihent már...

Reggel, akit a hajnal legelő-

szőr felébresztett az Földes Márton volt.

Körülnézett az eltűnő éjjel utolsó vonásaival árnyékolt szobácskában és hosszú töprengés, gondolkodással egy álmodt törekedett emlékezetébe vissza idézni, a mit ő látott, s a miért egész éjjel hanykolódott — nyugodtan pihenni nem tudott.

Mig lassankint összeállította az álomképet, addig a többiek is felébredtek.

Özvegy Karikásné fel is kelt, hogy a reggeli dolgokat elvégezhesse és a korai tendőket ellássa.

(Folytatása köv.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Wesselényi Miklós-u. 7. sz.
Telephon szám 503.

MA

● ● Hétfőn ● ●
Czakó Peti zenekara játszik a SÉTATÉRI KIOSZKBAN.

● Kezdeté 1/2,6 órakor. ●
Kitünő konyha, czukrászda és Gróf Teleki Ádám-féle bálncaizai borok. — Frissen csapolt sör. — Fagylalt és ● ● jeges kávé. ● ●

14. sz. 52*

Nagyobb

mennyiségű liba zsir a nagyváradi orth. izr. főrabbi igazolványával olesó árban eladó.

Értekezni Rothbar Károlynál Deák Ferencz-u. 21. sz.

78. sz. 3—7.

Lakás kerestetik

külön telek udvarral és kerttel, szoba, konyha, speiz és faszin-nel a Kis- vagy Nagy-Szamos mentén, a város kültelkén. jól bekerítve f. év október hó 1-jére, esetleg még hamarabb, haszonbérbe kerestetik. — Ajánlatok „Állandó“ czimen a kiadóba.

67. sz. 13*

Apró hirdetések.

Jó forgalmu bolt, lakással együtt Pata-utca 1. szám alatt julius 1-ére olcsón kiadó. Értekezhetni a „Gutenberg“-nyomdában Deák-Ferencz utca 27. sz.

Egy gyermektelen háza spár állást keres helyben vagy vidéken; bármiféle állást elfogad. Értekezhetni Balog Gábornál, Berek-utca ujsor, Szacsvai-telep.

